

شنگ کھنی خسوس بُو

یلے کسل گن روم یولی بادشاہ لہ فرو فرا بُو نے چنگ سے مید پنی انسوک۔
کھوسی مسجد یود سا اوت کلے تنین، شارگو تارگو چوق لہ لقیہ زون زیرین، چکنگ
منے تنین دوکے جق کنگ نہ جق چک کھو لہ بُوی سکیس لے کسل۔ دیرے دے
فرو لہ اوما چدپا نہ کھوے وزیر پوسی بادشاہ لہ جوا بیاس، ”لے کسل یا نونو نا لہ خوا
شزدے بیاس نہ یری شزدے گویدپا۔“

دو زیر بانہ بادشاہ سی وزیر پو لہ زیرس، ”نا لہ فوتپا نہ مید۔ امہ چه بیک
کھیانی مہ زیرس نہ لیا نھوپا۔ تاکھیانی زیر بانہ اونا کھیانی کھیر ینگ“ زیرے دے فرو
وزیر پو لہ منس جو۔

دیکھ نہ خدا سی بادشاہ لہ ینگ بُوی چک شزدے بیاس جو۔ دو کوا نہ
ایکھا یولی بادشاہ لہ سے بُوی مید پنی انسوک۔ کھوسی سے دے بادشاہ پو لہ زیرس،
”یری شزدے یری یا فرو یانی نا لہ شزدے بیوس۔“ دو زیر بانہ دے بادشاہ پو لگی
نونگسپا چن چی یود پنی انسوک۔ دو دے بادشاہ پو لہ منے تنگس۔

دیکھ نہ ینگ لو خنوم بجی لہ بادشاہ لہ ینگ بُوی سکیس جو۔ یا یولنگ نو

بادشی ہرتے کنگول بے شنگ کھن چی یودپنی انسوک۔ کھوسی بادشاہ لہ جوا بیاس،
 ”لے اتی چو نا لہ فرو فرے چنگ سہ مید۔ یری شزدے یا نونو نا لہ خسوا شزدے
 بیوس۔“ بادشاہ لہ مید زیر باکھولہ سہ مہ یئن۔ دے فرو کھولہ مئے تنگس لے کسل۔
 وزیر پو نہ اے بادشاہ پوسی کھیرنی فرونگ لہ کھوئی سی لیا خمویا سے سبق گن
 ہلڑ بس۔

دیہا اتا شنگ کھن لہ نور چی منگموی یودپنی انسوک۔ کھوسی دے فرو
 نور ژھوا تنین یقس۔ دیرے دے فرونگ ٹوق ٹوق فیال فیال سونگس۔ وزیر پو نہ
 بادشاہ پوسی خسوسنی دے فرونگ لہ جق چک کوس۔ فلان یول چکنگ سلمہ چو چو
 زیرین لیگی کوسوندو رکیاموے چک یودلو۔ دو لہ میول گنگمی بادشی فرونگ لغم لہ گوانگ
 لو۔ دو کوانہ کھونگ نیسکا سہ سونگس لے کسل۔ دے خیر و شنگ کھنی خسوس بُو لہ سہ
 کوانہ کھوسی کھوری خسوسنی اتا شنگ کھن لہ زیرس، ”اتا جویانگ لہ خامہ اونگس نہ نا
 خیرے چک زیرید،“ زیرے نہ کھوسی زیرس، ”نی کاچو نیسکا سلمہ چو چو لہ لغم لہ
 سونگسید لو۔ یانی جلتے کھسکوس چی بیاس نہ نا سہ گگ جو۔“

زیر بانہ اتوسی زیرس، ”یانگ شخو شوخس امہ جق چی نیس خسوم ددے
 شوخس۔ نئی گونگا ژھر پوینگ ستقے چک یود، دو لہ ڈانگ خسوم بیوس۔ نا یانگ لہ

خلونگ ہرتے چک فچوید۔ یانگ یا ہرتے کھہ جونے شوخس۔ “دیرے جقمے خسوم
بچی لہ اپوشنگ کھن لہ دے ہرتو لئس۔ اپوشنگ کھنی دے ہرتو دینے بیاسے فچوس
جو۔ دو لہ ہو بیانہ موکھب چچی گوے انسوک، ہا بیانہ ینگ ہرتا گوے انسوک۔

دیرے جقمے خسوم لہ کھو دے ہرتے کھہ رونے سونگس لے کسل۔
دیرے لم دوس چکی کھہ تھونے دے ملسی کھہ اپنی چک دُوگین یودپنی انسوک۔ کھو
دے اپنی شدیا اپنی لہ زان بان چچی منین جقمے نیس خسوم چچی دُوکس۔ دیکھ نہ جق
چک کھوسی اپنی لہ ترس، ”اناجو یولنگ چہ خیرا یود؟ یا یول پوینگ نو سلمہ چوچو
زیرین یودلو۔ ناسہ مولہ چک ہلتا گوے ان۔ یری شزدے لم سنے، جلتے کھسکوس
چچی بیوس۔“

دو زیربانہ اپنی سی زیرس، ”لے بو ہسکے نم لنگ نہ کھا سپس چچی اونگی
ان۔ دے کھا سپس پو زونے گوانہ وا رزیس کھی رزیس چچی تھوبد۔ دو زونے
سونگس نہ می رزیس چچی سہ تھوبد۔ دو زونے سونگ نہ کھیانگ دے یول پنگ تھو
نمی ان۔ اے جق لہ نم لنگفا نہ کھو اپنی سی زیرنی لم پو زونے گوانہ چھونو یول
چکنگ نو تھون لے کسل۔ دیرے کھو کھورین کھورین چچی ننگ چکنگ تھونانہ دے
نگ پوینگ اپنی چک نہ بوٹوے چک یودسوک جو۔ کھولیگی ہلتو خسید پا کھوسی اپنی

له زيرس، ”له انو زچس پنچس چي چنگ يودا؟“
 زيربانه اپني سي زيرس، ”دينگ کلي بله تکي يود، کهياني يوتھونگنوک نا
 تھونگ۔“

کھوسي هلتنخي کھه ده بله تھونگسه نه ترس، ”يدانگ له زان بان چي
 پنچوه چنگ ميد پي انا؟“

زيربانه اپني سي زيرس، ”له ملي اتانگ نو چنگ سه ميد۔“
 زيربانه کھوسي غمول چي بقچي اپني له ميه نه زيرس، ”يانگ له گونمه زينوي
 دخون چي کهيونگ۔ ينگ ندانگ له گيونسپا گوتھق گوه زان بان چي سه کھوره
 اونگ۔“ ديره اپني سونگسه مانگ له گونچس چي نه زاپس تھونگنچس گنگمه کھوره
 تھهده خوشار گوين لوقه تھونس جو۔

ديره حق خسوم بجي له اپني سي کھوه ترس، ”له ملي اتا کهيانگ گار نه
 اونگني ان؟ گار گوه ان؟“

زيربانه کھوسي زيرس، ”انو جو، يتي يولنگ سلمه چوچو زيرين خاتون چي
 يودلو۔ يو له ميول گنگمي بادشي بونگ لغم له اونگسيد لو۔ ناسه يو له لغم له اونگني ان، يري
 شرده جلته کھلته بيوس۔“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”دو بدوٹو، نا ہسکے دوری سونگسے کھورے ہلتسے نہ یانگ لہ خیرا زیروک۔“

دیرے جقمے کھنک لہ اپنی لہ ینگ غمول بول چمی منے نہ زیرس، ”اپنی جو تا یانگ چک سونگسے ہلتوس۔“ دے ایو سلمہ چو چو خسوسی او انسوک۔ موسی جوبیاس بوبیاس چمی کھورے اے جق لہ سلمہ چو چو نہ ٹھوکپا سونگس لے کسل۔ موے کھر پو لہ فولادی رگیا بق یود پنی اپنا۔ اپنی سلمہ چو چوے کھرنگ نو سونگسے نہ زیرس، ”انالے بوٹو میول گنگنگ نہ ٹری بوٹو لہ بادشی بو گنگمہ لغم لہ اونگسید زیرے کوانہ نا لہ گرگو سونگسے ہلتا اونگنی ان۔ فی بوٹو ینگ تھوٹو گٹوگا مہ تھونگ شمسے۔“ یو زیرین اپنی سی نو زوم چمی بیاس جو۔

سلمہ چو چو سی زیرس، ”او یانگ نو مہ ٹوس۔ کھونگ لہ نا گار تھوبے، کھودانگ سٹرونگسے دوکسے یود ینگ۔ کھونگ لہ نا تھوبی ملا مین۔ فی دی شعرن پوینگ نو پولو ہرٹیسے ہنگا چک ٹا سی ہلی رگو سترانگس نہ دے می لہ نا دوکپی ان۔ رگو ٹھنگمی ڈنوق پو فی رفسلی برنی ننگونگ تھونما رگوسی ان۔ دیکھ نہ نا سی چندنی زدوٹگو کھرولبا فنگمی ان۔ دو کھرولبا رگوسی ان۔ دیکھ نہ نا ستور بی ان۔ نا سولہ تھوبس نہ دے می لہ نا دوکپی ان۔ دے گنگمہ سولہ گوے مین، یانگ نو مہ ٹوس،

کھو کھول مہ بیوس۔“

اپنی سی دے خیرا گنگمہ موینگ نہ فیونگس لے کسل۔ دیکھ نہ لوقسے اونگسے
دے خیرا گنگمہ دے فرو لہ زیرس لے کسل۔ دیکھ نہ اپنی سی ینگ زیرس، ”اونگمو
نہ بادشی فرو گنگمہ اونگسے ننگ امہ پولوینگ رگیال چچی سولہ سہ مہ تھوبانگ۔“
اے جق لہ کھو کھری فیوخ لہ کھوربا گوانہ کھوری ککانیسکا نہ تھوکس۔ کھوئی
سی کھولہ ترس، ”لے فرو کھیانگ گار نہ اونگنی ان؟ گار پا ان؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نایا یولی می ان جو۔“

زیربانہ کھوئی زیرس، ”اونان کھیانگ نیا لہ زان بان چچی فچوا ڈوکٹوگا؟“

کھوسی زیرس، ”لیاخمو لگ جو۔“ کھونگ لہ دے جق لہ نہ کھوسی زان
بان چچی فچوین ڈوکس لے کسل۔ اے جق لہ کھونگ ینگ پولو لہ سونگس۔ کھری
تنگجونگ کھونگ مہ لہ مہ تھونس۔ تاشنگ کھنی خسوس بُو کھوری خلونگ ہرتے کھ
جونے نہ انا کھری تنگجونگ بیس۔

پولو فیونگسے کھیونگسے شغرتنگ گین گو گین تھورگو تھور ڈونوق کھیریدپا لے
کسل۔ دو تھونگما نہ سلمہ چوچو لہ اشن سینگ مہ خسوت سونگسے نہ دوخسے تم لن چچی
زیریدپا لے کسل،

کھیانگ له گین لم نورے اونگفی ان نه ناگین لم هلتنوک
کھیانگ له تهور لم نورے اونگفی ان نه نا تهور لم هلتنوک
رگیخ چهد سونگسه اونگفی ان نه نا کھیانگ له رگیخ بوژوک
هلم چهد سونگسه اونگفی ان نه نا کھیانگ له کنگ هلم سکونوک
تا هرتا چک نه می چگی چه پولو؟

یلے کسل دوکوانہ کھوسی زیریڈپا، ”نالہ رگیاخ پچھمے اونگنی سے مین۔ نالہ لم نورے سے اونگنی مین۔ نا سلمہ چوچو لہ لغم لہ اونگنی ان۔ کھیانگ دوکپی ان نہ دوکپی ان زیر۔ دوکپی مین نہ دوکپی مین زیر۔ ربلوکھ کھیانی دوکپی مین زیرس نہ نا کھری کھر کھر ہلونگ، یول یول ہلونگ گو چوکپی ان۔“

موسی زیرس، ”شکھی بادشونگ سے نالہ لغم لہ اونگسید۔ نوبکھی بادشونگ سے نالہ لغم لہ اونگسید۔ ناکھیانگ لہ چا دوکٹوک؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”شکھی بادشونگ نی ہرتارزی پا ان۔ نوبکھی بادشونگ نی کھی رزپیا ان۔“

دو زیربا نہ موسی زیرس، ”اونانا ہسکے گنگمہ زدمنے شغرننگ پولو ہرڑے چوگید۔ سوسی کھوانگ ژا سی ہرڑیے ہلی رگوسترانگے جوگی ذفوق پوننی رفسلی برنی نانگجونگ تھون چوکس نہ نا دو لہ دوگید۔“ دیرے دوکوانہ کھوشونمو بیاسے اونگسے ینگ کھوری ملیسی کہہ دوکسے ککانیسکا لہ زان بان پفوسے دوکس لے کسل۔ دیرے کھوے ککانیسکا تھل فوق تھل فوق سونگسے تھونما نہ کھوسی ترس، ”چنالے بادشی نونونگ درنگ چناسونگس؟“

دو زیربانہ کھوئی زیرس، ”چہ بیک لے، نیا چوق پولو ہرٹیک زیرے من
 نہ ہر تاپے چک تھونس۔ کھوسی سُولہ سہ پولو نہ غی گو مہ چوکس۔ گین گو گین ڈفوق
 کھیرس، ٹھورگو ٹھور ڈفوق کھیرس۔ درنگ نہ جق خنوم ان کھوسی سُولہ سہ ریس چچی
 مہ منما۔ دو سے موسی زیرسید، ہسکے چندنی زدو نگپو کھرولبا فنگمی ان۔ دو سوسی کھرولس
 نہ دو لہ مو ڈوکسی ان لو۔“

شنگ کھنی خسوس بُو لہ اپنی سی زیرے یودپا، ”دو کھیانگ لہ کھو کھول مہ
 سونگ۔ نا کھیانگ لہ کونڈغی سترے چک کھیونگسے منید۔ کھیانی یوسمونم چچی بیاسے نہ
 تیانگس نہ یابنگ لہ دو گرولبی ان۔“ ان نہ ان اے جق لہ سلمہ چوچوسی چھونو
 چندنی زدو نگپوے کھیونگسے ہرنی دُونو کھرولبا فنگس لے کسل۔ تا بادشی بُو گنگمہ سی
 چھونو چھونو چک چک ستر یونگ کھورے دے چندنی زدو نگپو کھرولبی فرالوکھ بیاس۔
 امہ سُولہ سہ دو مہ گروس۔

دیرے اے جق لہ اپنی سی کھولہ دے سترے کھیونگسے منسیدپا، کھوسی
 یوکھورے سونگس۔ دیرے کھو دے چھہ سونگی یوا بورنی کونڈغی سترے کھورے
 بیونگما نہ ہر مق چونگی سی روا بیاس۔ دو لہ سُو سہ مہ اوس۔ دیرے کھوسی سمونم چچی
 بیاسے نہ زیرس، ”دی پونیس پونخیم کھیر سا کھیر سونگ شک۔ اے چک پوسلمہ

چو چوے مختونی زان لہ سونگ شک۔ “ یو زیرے تیانگا چک زدو نگپو لہ پو خسوم سونگس۔ نیس پو خنم کھیر سا کھیر سونگس جو۔ چک پو یکھ لوس۔ شنگ کھنی خسوس بُو سی دے من نہ ہرق گنگمہ لہ سکوس، ”یا کھدانگ سوسی مہ کوس مہ زیر، مہ ژھور مہ زیر، شنگ کھنی خسوس بُو لہ رگیل تھو بسید ہے۔“

دو زیر بانہ سلمہ چو چوسی زیرس، ”دخن نا بیر لہ ستور بی ان۔ سُو لہ تھو بس نہ دے میو لہ نا دُو کپی ان۔“

موسی دو زیر بانہ ینگ ہرق گنگمہ چھقس۔ دیرے کھو ینگ شوخمو بیاسے اونگسے کا چونگ لہ زان بان چی فچوے یقس۔ دیرے کھونگ کھا نگی رنگ بنگ کھیرے کھاسکمسے تھونس جو۔ کھوسی ترس، ”انالے بادشی بونگ یدانگ لہ چنا سونگس؟“

زیرے تریا نہ کھونی زیرس، ”نیا لہ چنگ نم لنگ چی مہ سونگس۔ چنگ سہ مینی فروی چک اونگسے نہ دے زدو نگپو کھوسی کھرو لے فنگس۔“

دیکھ نہ کھوسی کھونگ لہ زان بان چی منے نہ کھوانگ اپنی لہ ینگ ہرخ بخ چی کھورے اپنی شیدا سونگس لے کسل۔ اپنی لہ کھوسی ینگ جو سلام چی بیاسے نہ زیرس، ”یلے انو بیر لہ مستور بی ان لو۔ سُو لہ تھو بس نہ مو دو لہ دُو کپی ان لو۔ دو

لہ ناچہ بیا؟“

دو زیربانہ اپنی سی زیرس، ”موے گونگا ژھر پوینگ غونی سکیورا بگیا تنگسے یود۔ دینگ نُورگشہ رگشہ غون گن سمنے یود۔ کھیانگ دونگ گنگمہ لہ ملا مہ تھوکیسی ان۔ مینگ ژھرمارے غون چجی چک ہرنیدے یود۔ مو مینگ نُو جُکسے دُوکیسی ان۔ کھیانی نی ہرکن سکمسید زیرے نہ گری تنگسے چدس نہ یا غون پوینگ نُو مو دُوکیسی ان۔“

کھوسی ”لیانموگگ“ زیرے لوقسے اونگس۔ اے جق لہ کھو کھورین سونگسے دے غونی شیدا تھونانہ کھوانی کھوانگ لہ زیرس، ”لے تا نری ہرکن سکمسید، سلمہ چوچوسہ مہ تھوبس۔ نا یا غون پونقسے زیک“ زیرے کھوسی گری فیونگسے فشتقوک زیربانہ

دیرے موسی زیرس، ”لے لے کھیانی سلمہ چوچو ردبیدا؟“ زیرے مو دینگ نہ بیونگس لے کسل۔ دے من نہ ہرق پوسی روا بیاس۔ گنگمہ لہ سکوس۔ سلمہ چوچو شنگ کھنی خسوس بُو لہ تھوب۔ موسی ہرق چوق لہ سکوس۔ ری زونے ژوس، چھو زونے ہرقس۔ فوربی بیہ نہ پھوی نیہ لہ تھونے من موسی گنگمہ درانگ چوکس۔ دیکھ نہ موسی زیرس، ”تاچہ بیک لے شنگ کھنی خسوس بُو، نا چھونو پھونو بادشی

بُونگ له مه دُونفی اِنپا۔ تانفی سپلبه کھیانگ له تھوبانہ۔“
زیربانہ کھوسی زیرس، ”له سلمه چوچو کھیانگ له گیودپہ مه سونگ، نانگ
سه روم یولی بادشی تھه چُونگ خان ان۔“ دوکوانہ موسه منگمو رنس۔ نپسکا تھه
خسودے کھوری کھرنگ کھیرے دُونفی رُونگ نہ چیرا له کسل۔

